

עין משפט
בר מצות

מחורין חן מרחו מחורית כנומה
 כשהיו מחוירין פניהם לא היו
 מקפידין אלא שלא יחזירו כנגד רוח
 מזרחית מפני שכן ארצות אבותיהם
 היו פניהם קדמה וכו' ואנו ליה
 ענינו ואירי דאירי כאן בהחזרת
 פנים מייח' גמי להא' : אמר ר' יוסי
 בר אבון וכו' . כלומר דאנן מפרש
 הכתוב משום דהוא קשיא ליה כפל
 המקרא אם אחוריהם אל ההיכל
 אינו יודע שפניהם קדמה שהרי
 ההיכל היה במערב הלכך דרש
 דה"ק בתחלה לא היה אלא
 אחוריהם אל ההיכל כלומר שהשכו
 ענין מהיכל ה' ומלשבו את ה'
 ועדיין לא היו עובדין ע"ז ממש
 ולבסוף ופניהם לעבר קדמה והמה
 משתחיים קדמה לשמש : תגי .
 בתוספתא שם : דהא הוא דכתיב
 כי ביתי וגו' . ודרש לכל העמים
 לכל מקום של העמים כדאמר בריש
 הברייתא העומדים ומתפללין בחוץ
 לארץ הופכין פניהן בלפי א"י
 ומתכונין אל בית קדשי הקדשים :
 אמר רביצ"ל . כתוב הוא ההיכל לפני
 ודרש לפנים היכל וכו' : תל שכל
 הפיות מתפללין עליו . שיחור לנו
 ובכל הברכה והתפלה וכו' :

בבבבבב

ההלכה ה מתני* היה רוכב על החמור ירד אם אינו יכול לירד יחזיר את פניו ואינו יכול להחזיר את פניו יכוין את לבו כנגד בית קדשי הקדשים (היה יושב וכספיה או באסדא ה יכוין את לבו כנגד קדשי הקדשים): **גמ'** תני *היה רוכב על החמור אם יש לו מי לאחוז בחמורו יורד ומתפלל למסן ואם לאו מתפלל במקומו רבי אומר בין כך ובין כך מתפלל במקומו שכך לבו מיושב ר' יודה בן פזי בשם ר' יהושע בן לוי הלכה כרבי א"ר יעקב בר אחא תנני תמן לכל הרוחות אין מחזירין חוץ מרוח מזרחית אמר רבי יוסי בר אבון בתחילה אחריהם אל היכל ה' ופניהם קדמה והמה משתחויתם קדמה לשמש תני *סומא ומי שאינו יכול לכוין את הרוחות הרי אילו מתפללין כלפי למעול שנאמר והתפללו אל ה' העומדים ומתפללין בחוצה לארץ הופכין את פניהן כלפי ארץ ישראל ומה טעם והתפללו אליך דרך ארצם אשר נתת לאבותם העומדין ומתפללין בארץ ישראל הופכין את פניהן כלפי ירושלים ומה טעם והתפללו אליך דרך העיר אשר בחרת בה העומדים ומתפללין בירושלים הופכין פניהן כלפי הר הבית שנאמר והבית אשר בניתי לשמך העומדים ומתפללין בהר הבית הופכין פניהן כלפי בית קדשי הקדשים ומה טעם והתפללו אל המקום הזה ואתה תשמע אל מכו שבתך אל השמים ושמעת וסלחת נמצאו העומדין בצפון פניהן לדרום העומדין לדרום פניהם לצפון העומדים במזרח פניהן למערב למערב פניהן למזרח נמצאו כל ישראל מתפללין אל מקום אחד הה"ד כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים אמר ריב"ל הוא ההיכל לפני תפנים היכל שכל הפנים פונין לו עד כהן כבינינו בחורבנו מניין א"ר אבון בנינו לתלפיות תל שכל הפיות מתפללין עליו בברכה

יחזקאל ה
 ברכות ל
 מוספתא פ"ג
 מלכים א ה
 שם
 שם
 שם
 ד"ס כו
 ישימיה כו
 מלכים א ו
 שם פ"א

מראה הפנים

זה וגם כדברי זה אלה שואל אדם לרבו בשמות חסד :
במקום שוא מיוחד לתפלה . ודבראם סתם בפי' ק"י מניח חסד בעיניו ואמר
 אין תפלה על אדם בשמות אלה בבסמ"י שנה' לשמוע חסד הכנה אלה תפלה
 במקום כנה עם חסד חסד ועיון בספר חסד כלכלם א' דל' כחן ביוחד וכן' כבוד
 וחסד' הרבה אלה בעיניו משמע מני לוי' לן ומרבה לרעה לעלם מואי קרא
 לעין מחסד' ואח"כ טובה דל' ודל' א' דל' חסד' א' כהנחם לעלם א' וד' דקרא
 לקמן נצח' אדם לייחד לו מקום בבית הכנסת דמשמע דל' א' בחסד' כהנחם לעלם א' וד' דקרא
 וייחוד הוא לתפלה לייחד לעלם לו מקום ייחודי בו אלה' ייחודי דל' וייחוד דקרא וכן
 נצח' לשם א' דקראו' חסד ע"כ כל קטעו' חסד' תפלהו אלה' אכרם בעוה'
 ודל' ק' לה מדרבנן אפר עמד ס' וכו' :

באיזה קרי וכו' . אלה ו' יותר בפרסום נאמרה בפי' דקראו' ומה משמעה במקל'
 מהם לייחודם כחן בעיניו חסד' דל' ק' א' דל' חסד' ס' :

תחת שכל הפסוק מחולק עניו : אלה דרשים מרובם אלה הסיוול לפני ע'ל שכל הפסוק
 שוין לו ומדקראו' אין אלה כהניו מרובם מנין אלה דרשים מחולקת :

לפני דרש' ומימלאו לעיניו נמי' שפוטן אלהו מדקראם שכל מחולקין עניו א' בדין הוא

שנויי נוסחאות (ט"ז) הונא גד"י חונא. (ט"ח) מטי בה גד"י כטיבה. (ט"ט) ומוזותם במקרא ומוזותם, מוזותי במקרא מוזותי. (כ"א) אבותי שעשו לך את כל השבח הזה ככ"י ואני לא עשיתי כן. (כ"ב) וכמה ככ"י וכמה שתתן לי נפשי. (כ"ג) מעיי במקרא מעי מעי. (כ"ד) רובב גד"י רבוב. (כ"ה) היה יושב בספינה או באסדא יכוין את לבו כנגד קרשי הקדרשי גד"י כל זו ליתא. (כ"ו) רובב גד"י רבוב. (כ"ז) אלך במקרא (מלגס א' ח', מ"ד) אל ה' (ממ"ו) והתפלל במקרא (מלגס א' ח', י"ז) אשר יתפללון. (כ"ח) מקום (וכמ"מ דכ"י נסעות).

מערכת הערוך הוא ההיכל לפניו ולפנים בו, בערוך (ע' תלף) הוא ההיכל לפניו (ט"ו ו' י"ז) שכל חפצים פזות לו :

ברכות לה